

YOKSUL ŞAIR

1/3: Şair

sözlerine en güzeli ile başlayan
şairi gördüm bahçede: büyük bahçede
kendini gölgeledi her şey/zaman bile
yoksul şairdin yüreği boşluğa bakan
korkulu rüyaların mı bunlar ki
kabusa yakın ve ölüme ve yine ölüm
gözlerinden vurdurulan bir şair
bahçede: o en güzel ile başlayan sözlerine

2/3: İncir

İncitme, sanrı değil o adının hizasında
İncitme, adının hizasında:
bir çölü bekliyor o
çölün iki ucu bir bahçe olarak susuz
hangi sıcaklık kurutsa bir inciri
yoksul şair onunla başlar sözlerine

içinde merdiven bir yol
aşağıya sarkıyor kemiklerim arasında
inince çöl inince bahçe inince karşısı
kulakları sağır eden oda sessizliği
buna gürültü diyorlar şairin şiirinde.

3/3: Bahçe

zamanın tırnaklarını unutmadım
üzerimde gösterdiğini kendini
bir yara: kan kokulu, dermanı olmayan yara
incirin sürtündüğü bahçede
yoksul şairini gösterdi bana uzakyakınlar

yine başlıyor: söz ağzında en güzeliyle
bahçenin ve çölün ve dahi incirin
gördüğümde anladığım her şeyin
bulanık beklentimin
senden ibaret olduğunu